

De Vipera. CAP. ix.

SI quem momordit Vipera, corpus illius intumescit ac vehementer inarescit, subalbidusunque colorē concipit. Sanies ē vulnera promanat, primum subpinguis, mox verò eruenta: tandemque pustulæ, quales in ambustis, exumpunt. Accedit h̄is vlcus depascēs, quod in proximas partes omnes serpit: nec modò summam cutem occupat, sed & altius intrò subit. Gingiuæ quoque cruentantur, & hepar inflamatione prehenditur. His insuper tormina biliosique vomitus accedunt, prætereaque tremor, sopor, vrinæ difficultas & frigida exudatio.

De Scytale & Amphisbena.

CAP. x.

CONSIMILIA eueniunt iis qui à Scytale aut Amphisbena demorsi sunt, eadémque ferè auxiliantur: quainobrem genus hoc veneni propriam descriptionem sortitum non est, neque etiam illam exigere visum est.

De Dryina. CAP. xi.

ADYINA morsis graues vehementēs que incidunt dolores, parsque ipsa affeta in pustulas attollitur, ē quibus sanies aquosa profunditur. Quinetiam stomachi rosiones terminaque consequuntur.

De Hæmorrhoo. CAP. XII.

AB Hæmorrhoo demorsis vehementes cruciatus accidunt: quorum continua-
tio, contracta penitusque strigosa corpora reddit. Ex plaga copiosus crux effluit, &
quacunque alia corporis parte cicatrix vlla fuerit, ea quoque sanguis emanat. Quin &
excrementa cruenta reiiciuntur, concretum-
que in grumos sanguinem repræsentant: sic
denique affecti sanguinem tu ex pulmone
cum tussi, tum etiam vomitione reiiciunt,
neque iis vlla reperiri medicina potest.

De Dipfade. CAP. XIII.

ADIPSAS percussos ardor habet intollerabilis, virgèteque sitis usque eò pertinax, ut neque restingui possit, neque ullo tempore intermitat. Quin & quantumuis potum ægri ore pleno afflatim hauserint, perinde tamen sitiunt, quasi anteà potus nihil assumpsissent, proindéque tandem propter assiduam portationem toto corporis habitu similes hydropicis euadunt: hac de causa dipsas, etiam presteris & causi cognomina meruit.

De Natrice. CAP. XIV.

ANTRICE demorsis vulnus dilatatur ampliatürque, simul etiam liuescens. Quin & sanies ex eo copiosa, eaque atra & putida, qualis ab ulcere depascente, manat.

De

De Cenchro. CAP. xv.

CENCHRIMORSUM, qui quidein viperino similis est, putridum vlcus consequitur, ac yndique disfluunt carnes, quæ prius velut in aqua inter cutem intumuerat. **Q**uin & iicti, veterno altôque sopore corripiuntur. Iisdem iecur, vesicam & colon intestinum male affici Erasistratus asserit: siquidē dissectis corporibus isthæc viscera quodammodo corrupta deprehenduntur.

De Ceraste. CAP. XVI.

ACERASTE demorsis pars in tumorem attollitur, cum duritia & pustularum eruptione. Profuit è plaga sanies, modò altra, modò quadantenus pallida: totus verò corporis habitus fulvescit: ipsum quoque genitale arrigitur, mens labat, & oculis caligo superuenit: tandemque neruorum distensione prehensi commoriuntur.

De Aspide. CAP. XVII.

AB ASPIDE commoris vulnera perquam exiguum, quasi ab adacta acu, citra tumorem conspicitur. Sanguis non ita copiosus, imò perpaucus, idemque ater, extillat: ac drepente acies oculorum hebetatur: totq; corpore dolor multiplex, sed omnino leuis & non sine voluptate consequitur. Quapropter rectè Nicander cecinit: --at vir perit absque dolore. Color minimè constat, at

potius malignè virescit: accedit exigua stomachi rosio: frons assiduè reuellitur: palpebræ sine sensu connuent, veluti vrgente somno: atque inter hæc vix interposito dici triente mors ipsa prehendit.

De Basiliſco seu Regulo. CAP. XVIII.

RA S I S T R A T V S, in libro qui de medicamentis ac venenis inscribitur, de vocato Basiliſco ad verbum ita scribit: Cū mori morderit Basiliſcus, vulnus ad auri colore nra efflaueſcit, &c. Cæterūm istæ ferē sunt notæ, quæ plerorunque virulentorum animalium iectus morsusve comitantur. Proinde superest ut ad medendi rationem tranſeamus: ac primūm communia, quoad eius fieri poterit, curationis præcepta tradamus.

Communis vulnerum à venenatis animalibus infictiorum curatio.

CAP. XIX.

ORIS quidem suetio aduersus quemuis virulenti animalis iectum conuenit. Sugentem verd oportet minimè iejunum esse, sed & prius cibum sumpſisse & os vino colluisse, prætereaque dū vulnus exugit, olei paucillū ore continere. Ipse autem locus spōgia fouendus, deindēq; scarificādus: sed vulnuscula altius imprimere expedit, quod fœlicius viroſa materies ē profundo reuocetur. Veſumenimucrō carniſ circinatio ſectiōque,

ſcarifi-

scarificatione ipsa longè potentius opitulantur. Priuatum siquidem hæc duo secum afferunt commoda: vnum, quod virus è loco tollitur: alterum, quod eius veneni pars, quæ iam ad interiora peruerterat, cum multo copiosoque sanguine excernitur. At si locus circinatem haudquam admittat, curbitulae cum largiore flamma affigenda sunt. Quod ad vstitutionem spectat, de ea iam antè inter rabiosorum remedia disseruimus. Si verò ista pars, utpote extrema, sectionem commodè admittat, presertim in omniū serpentium morsibus, vti aspidis, cerastæ similiūmque, ea proculdubio amputanda est. Porro ceu antè menoratis remediis leniora blādioraq; meritò censemur, quæ epithemata vocant. Imponatur ergo farmentitius cinnis aut ficalneus, cū lixiuio percolato subactus, addito garo & acri salsamento. Porri quoq; cepæ & allia modò quam minutissime trita illinātur, modò cremata vulneribus adhibeantur. Iuuant & pulli gallinacei bipartiti seeti, & protinus dum maximè calēt percusso loco applicati. Neque desunt qui iis ceu discordia quadā naturali cū veneno pugnantibus vñ fuerint: verū in prōptu est eiusce remedij ratio. Gallinæ siquidem calida natura præditæ sunt, argumento quod deuoratum certissimum virus conficiunt, &

aridissima quæque semina consumunt: interdum & arenas calculosque deuoratos molliunt atque dissoluunt. Itaque animantis admoti nativo calore adiutus spiritus ab ista parte impetum capessens, simul & semel venenum exigit. Neque nos fugit, quid apud Ægyptios in eiusmodi casu fieri soleat. Dum spicas metunt, ollam picis parataim habent, & appensam ollæ fasciam. Tunc enim à serpentibus sibi maximè timent; tum propter æstuosam anni tempestatem, tum quod opacis abditi cauernis densoque arorum celspite delitescunt: plurima verò & infestissima è venenatis animalibus Ægyptus in campestribus alere consuevit. Cùm primum ergo quispiam in pede aliâve parte demorsus fuerit, illicò qui adsunt fasciam in ollam picis immittunt, ac semel aut iterum brachium aut crus paulum supra vulnus obligant, & arctissime duo è præsentibus undique constringunt, locumque incidentes quâ circumactus est laqueus, picem instillant: ubi verò sat picis infusisse sibi videntur, laqueū resoluunt, & cepas aliâque memorata adhibent. Quin & citra hæc pix liquida cum sale trito ac feruente illita præsentaneo est auxilio, si modò frequentius deinceps innovetur. Similiter & conuenit cedria, itemque summa caprinum ex vino decan-

decoctum. Sed & locū aceto calente & calamintha in lotio & aqua marina seu acida mūria decocta fouveri salutare est. Sunt præter hæc etiam emplastra calidissima simul & acerrima, quæ venenum elicere, euincere, ac etiamnum discutere possunt: cuiusmodi sūt quæ ex sale aut nitro, sinapi & canchry componuntur, de quibus deinceps erit agendum. Erasistratus autem non immerito eos reprehendit, qui incognita remedia in hunc vsum conscripsere: qualia sunt fel elephantū aut crocodili, sanguis ouaque testudinis, aliaque consimilia. Videntur enim literis nōnulla tradidisse, quæ iuuare possint: ista vero sola lectoribus imposuere. Quainobrem talia repudianda sunt: quippe quæ non nisi facultatib⁹ Regis facile redimi possint, neque pluribus experimentis fidei facienda idoneis comprobari potuerint. Quæ autem ad communem omnium vsum pertinent, quæque paratu facilia sunt, & passim quibusunque à serpēte percussis auxilium ferre queunt, subiungenda videntur. Intubus itaque, erica & astragalus ex aceto pota, contra omnes serpentium morsus auxiliantur. Itidem & asphaltium, ac virentes platanī pilulæ in vino diluto coctæ, paliuri decoctū, radix aristolochiæ & eryngij: decoctæ etiam lauri baccæ in cibo sumptæ, piper lar-

X x. j.

gius esitatum, ruta, anethum & cyclaminus:
coma porrorum priuatim ex pane, aut allia
vel cepae & falsamentum quam acerrimum:
itemque origani decoctum e vino potum:
quinetiam foeniculi, pulegij, calaminthae
porrorumque succus cum melle exsorptus.
Et haec quidem e plantarum genere desu-
muntur. Quedam vero ab animalibus etiam
utiliter peti solent, veluti cerebella gallina-
eorum esicata, & leporinum coagulum ex vi-
no potum: itidem & castorijs sextans. Mari-
nae quoque testudinis testes assumpti opitu-
lari feruntur. Celebratur & mustela assicca-
ta. Haec prius exenterata vndiquaque dis-
cinditur, ac deinde exiccatur, ex eaque binæ
drachmæ cum vino bibuntur. Sed de simpli-
cibus quæ exhiberi solent, haetenus. Porro
conuenit etiam à serpente percussis purgatio
per aluum, vti & sudoris euocatio, & copiosa
yrinæ excretio. Extant & compositæ quæ-
dam potionis, quæ mira remedia polliceri
traduntur: vti quæ constat ex opij ac myrræ
singulis obolis, & piperis drachmis duabus.
Ea melle excipiuntur, & instar Ægyptiacæ fa-
bz dantur cum vino. Similiter rutæ syluati-
cæ seminis, melanthij, cumini Æthiopici,
galbani, aristolochie, pares singulorum por-
tiones tritæ & cum erucæ succo subactæ di-
geruntur in pastillos, quorum singuli drach-
main

nam pendéant: datur verò ex vini heminæ semisse. Hęc aduersus omnes iectus commūnia sunt. De peculiaribus contra bestiam vnamquaque venenatam auxiliis deinceps agendum.

Curatio à Vespis & apibus morsorum.

C A P. xx.

IN T E R venenatorum iectum morsum
ive notas minimè de vespis & apibus spe-
ciatim differuimus: quod conspicuæ omni-
bus forent, neque eximium aut notatu di-
gnum quicquā in iis obseruaretur. Inter re-
media tamen & earum meninisse, non abs-
re fuerit. Igitur aduersus apum vespárūmq;
iectus prodest imposta malua & hordeacea
farina cum aceto, itēmque lac fculneum i-
ctibus instillatum, denique fots ex muria
aquáve marina.

Curatio à Phalangijs morsorum.

C A P. XXI.

PHALANGIORVM verò morsibus
isthac imponere oportet: fculneum ci-
nerem adiesto sale trito cum vino subacti,
aut radicem sylvestris Punicæ quam minu-
tissimè contritam, aut aristolochiam cu[m]
hordei farina & aceto subactam. Ulcera au-
tem aqua maris perfundenda, aut meliso-
phylli decocto, ac eiusdē folia illinēda. Por-
rò balneis perquam frequenter vtendum,

Xx. ij.